

Sygnatura akt IV Ka 406/22

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2022 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodnicząca:	1SSO Ewa Rusin
1Protokolant:	1Magdalena Telesz

przy udziale Jarosława Rybczyńskiego Prokuratora Prokuratury Regionalnej we W.

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2022 r.

6sprawy

1. **T. N.**

7syna A. i R. z domu S.

8urodzonego (...) w W.

9oskarżonego z art. 270 § 1 kk i art. 300 § 2 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk,

2. **G. K.**

10syna C. i S. z domu P.

11urodzonego (...) w W.

12oskarżonego z art. 301 § 1 kk, art. 586 ksh, art. 270 § 1 kk i art. 300 § 2 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk, art. 523 ust. 1 ustawy w dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze prawo, art. 218 § 1a kk w związku z art. 12 kk,

13na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, obrońcę oskarżonego T. N. i oskarżonego G. K.

14od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

15z dnia 28 grudnia 2021 r. sygnatura akt III K 613/18

16I. zmienia zaskarżony wyrok:

17I) w stosunku do oskarżonego G. K. w ten sposób że:

18a) w pkt. V jego dyspozycji eliminuje wyrażenie „z art. 270 § 1 kk i art. 300 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk”

19b) pkt . I jego dyspozycji nadaje treść : oskarżonego G. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 2 lipca 2015 roku w W., woj. (...), w postępowaniu o ogłoszenie upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w W. toczącym się pod sygn. akt VI GU 42/15, w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 12 maja 2015r. o zabezpieczeniu majątku dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy i z 11 czerwca 2015r. o ustanowieniu zarządcy przymusowego dla całego majątku wyżej wskazanej Spółki w osobie syndyka, poprzez podpisanie opatrzonego datą wsteczną dokumentu w postaci księgi akcyjnej spółki (...) SA usiłował dokonać pozornego obciążenia składników majątku tej spółki działając w zamiarze uniemożliwienia syndykowi masy upadłości zaspokojenia wierzycieli upadłego przedsiębiorstwa, w tym (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wystąpienie przez syndyka ze skargą pauliańską, to jest występku z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 14§1 k.k. w zw. z art. 300§2 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

202) oskarżonego T. N. uniewinnia od przypisanego mu w pkt. IV dyspozycji czynu i w tym zakresie kosztami procesu obciąża Skarb Państwa,

21II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

22III. zasądza od oskarżonego G. K. 1/5 części wydatków sądowych postępowania apelacyjnego w tym wymierza mu 180 złotych opłaty za to postępowanie,

23IV. stwierdza, że w pozostałym zakresie, dotyczącym nie uwzględnionej apelacji prokuratora, związane z nią koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 406/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 28 grudnia 2021r.			

sygn. akt III K 613/18			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za	

	podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>apelacji oskarżonego G. K. :</p> <p>1. co do pkt. I części dyspozytywnej wyroku - tj. w zakresie dot. uznania oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. oraz skazania na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>2. co do pkt II i III części dyspozytywnej wyroku - tj. w zakresie dot. warunkowego zawieszenia wykonania kary oraz nałożenia obowiązków w okresie próby</p> <p>Zarzuty</p> <p>1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

orzeczenia, mający wpływ na treść orzeczenia (438 pkt 3 k.p.k.) - polegający na nieprawidłowym przyjęciu w pkt I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, iż oskarżony popełnił

czyn polegający na podpisaniu, opatrzonej datą wsteczną, umowy ustanowienia prawa użytkowania akcji spółki pod firmą: (...) S.A. z dnia 02.07.2015 r. w celu udaremnienia zaspokojenia przez syndyka masy upadłości

spółki pod firmą (...) sp. z o.o. sp. k wierzycieli tej spółki - podczas gdy z prawidłowych ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji wynika, iż to nie oskarżony podpisał w imieniu (...) sp. z o.o. sp. k. umowę ustanowienia prawa użytkowania akcji spółki pod firmą: (...) S.A. z dnia 02.07,2015 r., a zatem

zachowanie oskarżonego nie wypełniało znamion strony przedmiotowej

zarzucanego mi
przestępstwa, gdyż
to nie oskarżony
podjął czynności
sprawcze
konstituujące
zarzucane
przestępstwo z art.
13 § 1 k.k. w zw. z art,
300 § 2 k.k.,

2. obrazę prawa
materialnego, tj.:
naruszenie przepisu
art. 13 § 1 k.k. w
zw. z art. 300 § 2
k.k. - poprzez jego
błędną wykładnię
i zakwalifikowanie
mojego czynu -
opisanego w pkt I
części
dyspozytywnej
zaskarżonego
wyroku, tj. czynu

polegającego na
podpisaniu,
opatrzonej datą
wsteczną, księgi
akcyjnej spółki pod
firmą (...) S.A.
-jako usiłowania
popelnienia
przestępstwa z art.
300 §2 k.k., podczas
gdy:

a) zarzucany
oskarżonemu czyn
nie obejmował
żadnej z czynności
określonych w art.
300 § 2 k.k. w
jej fazie stadialnej
(tj. mój czyn
nie polegał na
usiłowaniu:
usunięcia, ukrycia,
zbycia, darowania,

niszczenia,
rzeczywistego lub
pozornego
obciążenia
składników majątku,
uszkodzenia
składników majątku
lub usunięcia
znaków zajęcia), a
obejmował jedynie
działanie polegające
na stwierdzeniu
określonego stanu
faktycznego w treści
księgi akcyjnej,

b) z prawidłowych
ustaleń
poczynionych przez
Sąd I Instancji
wynika, iż przy
uwzględnieniu
normy prawnej
wynikającej z
przepisu art. 554 k.c.

- przypisany
oskarżonemu czyn
nie mógł mieć na
celu doprowadzenia
do udaremnienia
wykonania orzeczeń
sądowych w postaci:

(1)

postanowienia Sądu
Rejonowego w
Wałbrzychu z dnia
12.05.2015 r. o
ustanowieniu
tymczasowego
nadzorcy sądowego

oraz (2)
postanowienia Sądu
Rejonowego w
Wałbrzychu z dnia
11.06.2015 r. o
ustanowieniu
zarządcy

przymusowego dla majątku spółki (...) sp. z o.o. sp. k w zamiarze uniemożliwienia syndykowi masy upadłości (...) sp. z o.o. sp. k. zaspokojenia wierzycieli tej spółki,

skoro zarówno:

(1) przeniesienie przez spółkę (...) sp. z o.o. sp. k. zorganizowanej części przedsiębiorstwa w drodze wniesienia aportu na pokrycie kapitału zakładowego w spółce pod firmą (...) SA, jak i (2) późniejsze zawarcie przez (...) sp. z o.o. sp. k. umowy użytkowania na akcjach spółki pod firmą: (...) S.A. - były irrelewantne dla możliwości zaspokojenia wierzycieli spółki (...) sp. z o.o. sp. k., a to w zw. z faktem, iż na podstawie ww. przepisu art. 554 k.c. nabywca składników majątku należących do spółki (...) sp. z o.o. sp. k., tj. spółka (...) S.A. ponosiła wraz ze zbywcą (tj. z upadłą spółką (...) sp. z o.o. sp. k.) solidarną odpowiedzialność za zobowiązania związane z

	<p> prowadzeniem zorganizowanej części przedsiębiorstwa będącej przedmiotem zbycia, a tym samym wierzyciele spółki (...) sp. z o.o. sp. k. (oraz syndyk ustanowiony dla tej spółki) mogli skierować swoje roszczenia o zapłatę bezpośrednio do spółki (...) S.A. oraz do składników jej majątku. </p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p> Zasadnie apelujący oskarżony podniósł wadliwość ustaleń faktycznych zaskarżonego wyroku w skazującej go części przez przyjęcie w pkt I jego części dyspozytywnej, iż oskarżony popełnił czyn polegający na podpisaniu, opatrzonej datą wsteczną, umowy ustanowienia prawa użytkowania akcji spółki pod firmą: (...) S.A. z dnia 02.07.2015 r. i w dodatku działając w celu udaremnienia zaspokojenia przez syndyka masy </p>			

upadłości spółki pod firmą.

Wszak w dacie podpisania przedmiotowej umowy 2 lipca 2015r. (jak i dacie wskazanej na umowie tj.1 czerwca 2015r.) oskarżony G. K. w spółce (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. nie pełnił żadnych funkcji zarządczych, a jego prokura samoistna została odwołana znacznie wcześniej, bo w dniu 27 lutego 2015r. (k. 4206 akt).

Sięgając do dokumentu źródłowego tj. umowy ustanowienia prawa użytkowania akcji, umowa ta została podpisana przez T. N. i spółkę (...) sp. z o.o. sp. komandytowa reprezentowaną przez Prezesa Zarządu komplementariusza C. K. (ustalenia wyroku na k. 8 motywów, kserokopie przedmiotowej umowy k.1223, 1228 akt). W świetle ustaleń faktycznych wyroku (k. 6-7 pisemnych motywów) nie może

ulegać wątpliwości, iż oskarżony umowy użytkowania na akcjach (...) SA akcji z dnia 1 czerwca 2015r. nie podpisywał, nie był jej stroną.

W tak niewątpliwej sytuacji dowodowej sąd I instancji błędnie przypisał oskarżonemu w pkt. I dyspozycji wyroku działanie w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu w postępowaniu upadłościowym spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. przez cyt. : „podpisanie opatrzonych datą wsteczną dokumentów w postaci umowy użytkowania na akcjach (...) SA” .

Natomiast w świetle dalszych prawidłowych ustaleń wyroku (k. 6-8 motywów) wskazać należy, iż oskarżony G. K. w dniach 2 – 3 lipca 2015r. prowadził korespondencję mailową z kancelarią (...) w przedmiocie dokumentów wykonania tej umowy, tj. informował kancelarię o

możliwości
podpisania
dokumentów przez
akcjonariusza,
otrzymał od P.
M. dokumenty na
Walne
Zgromadzenie,
przesłał dane
akcjonariuszy T. N. i
C. K. i następnie w
dniu 3 lipca 2015r.
przesłał kancelarii
drogą elektroniczną
podpisane
dokumenty, w tym
podpisaną przez
siebie księgę akcji
imiennych i
świadcstw
tymczasowych (...)
Spółka Akcyjna z
datą 1.07.2015r.

Jednocześnie jednak
w dalej idącym
zakresie w
odniesieniu do tego
drugiego
dokumentu,
objętego opisem
czynu przypisanego ,
tj. do księgi akcyjnej
(...) SA, czynność
oskarżonego
polegająca na
podpisaniu księgi
akcji (...) SA wedle
stanu na 1 lipca
2015r. , tj. przed
zawarciem umowy
użyczenia akcji T. N.,
w oczywisty sposób
była obliczona na
dokonanie
pozornego
obciążenia
składników majątku
spółki
komandytowej,

zadłużonej wobec wierzycieli na kwotę nie mniejszą niż 20 milionów złotych. Chybione są więc depozycje oskarżonego, jakoby jego działanie polegało na stwierdzeniu określonego stanu faktycznego w treści księgi akcyjnej.

Jak to słusznie wnioskuje sąd I instancji, oskarżony G. K. doskonale znał zły stan finansów spółki (...) komandytowej, w dniu 2 lipca 2015 roku wiedział o toczącym się postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu, sygn. akt. VI GU 42/15 w przedmiocie ogłoszenia upadłości tej spółki. Działając z zamiarem udaremnienia wykonania orzeczeń Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 12 maja 2015r. o zabezpieczeniu majątku dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy i z 11 czerwca 2015r. o ustanowieniu zarządcy przymusowego dla całego majątku wyżej wskazanej Spółki w osobie syndyka

podejmował wszelkie ku temu czynności, w tym prowadził korespondencję e-mail z radcami prawnymi w tym przedmiocie, celem finalnie podpisania dokumentów w postaci umowy użytkowania na akcjach (...) SA oraz następczego ujawnienia tej umowy w księdze akcyjnej. Zachowanie G. K. miało na celu dokonanie pozornego obciążenia składników majątku tej spółki, aby finalnie uniemożliwić syndykowi masy upadłości zaspokojenie wierzycieli upadłego przedsiębiorstwa, co wyczerpuje ustawowe znamiona czynu zakwalifikowanego jako zakońzonego w fazie usiłowania z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 300 § 2 kk. Z tych powodów orzeczenie w pkt. I dyspozycji podlegało korekcie opisu czynu.

Zgodzić się wypada z apelującym, iż skoro spółka (...) sp. z o.o. komandytowa stała się akcjonariuszem

(...) SA, w drodze wniesienia aportu na pokrycie kapitału zakładowego zorganizowanej części przedsiębiorstwa w spółce (...) SA, to – co do zasady – wierzyciele spółki komandytowej formalnie mogli dochodzić roszczeń od (...) SA. Błędnie natomiast apelujący w swej argumentacji przywołuje przepis art. 554 kodeksu cywilnego, dotyczący skróconego przedawnienia roszczeń cyt. Roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży płodów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch.

Wniosek

1. o zmianę przez uniewinnienie oskarżonego od czynu przypisanego w pkt. I części

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>dyspozytywnej wyroku</p> <p>2. uchylenie pkt. II oraz III części dyspozytywnej wyroku - dotyczących warunkowego zawieszenia wykonania kary oraz obowiązków nałożonych w okresie próby.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Oskarżony nie sfalszował umowy użyczenia akcji ani też księgi akcyjnej spółki (...) SA, ale ujmując w księdze akcji jeszcze nie zawarł umowę użyczenia akcji wedle stanu na 1 lipca 2015r. działał w celu udaremnienia orzeczeń sądowych i uniemożliwienia syndykowi masy upadłości spółki (...) z o.o. komandytowej zaspokojenia roszczeń wierzycieli upadłego.</p> <p>Orzeczenie o karze w pkt. I, II i III wyroku odpowiada kryteriom art. 53 kk, wymierzona kara</p>		

<p>w dolnej ustawowej granicy zagrożenia w art. 300 § 2 kk, w dodatku z dobrodziejstwem probacji, nie może być uznana za surową.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>apelacji obrońcy oskarżonego T. N.:</p> <p>1. Obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 9 par. 1 kk polegający na bezzasadnym i niczym nie opartym założeniu, że osk. T. N. zawierając w dniu 1 czerwca 2015r. umowę ustanowienia prawa użytkowania akcji (...) sp. z o.o. S.k. z siedzibą a w W., a następnie głosując za pośrednictwem pełnomocnika na Walnym Zgromadzeniu tej Spółki za podejmowanymi tam uchwałami ułatwił dokonywanie prawnego obciążania składników majątku tej spółki, działając w zamiarze uniemożliwienia syndykowi masy upadłości zaspokojenia wierzytelności,</p> <p>2, Błąd w ustaleniach faktycznych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na zupełnie dowolnym przyjęciu że umowa użyczenia nie została podpisana w dniu 1 czerwca 2015r. a w terminie późniejszym jak również uznanie, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości w rozumieniu art. 66 par. 1 kk</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Mimo przyjętej przez oskarżonego linii obrony co do daty podpisania przedmiotowej umowy</p> <p>użyczenia akcji, należy podzielić trafność ustaleń faktycznych wyroku co do daty podpisania tej umowy w dniu 2 lipca 2015r., za czym przemawiają spójne ustalenia na k. 6-8 motywów, oparte na przywoływanych tamże dowodach w postaci korespondencji mailowej pomiędzy oskarżonym G. K. a kancelarią prawną</p>			

P. M. i P. B. oraz prawidłowo ocenione zeznania świadka D. T. i opinia biegłego z zakresu cyberprzestępczości. Temu ustaleniu apelujący nie przeciwstawił jakiegokolwiek dowodu przeciwnego.

Rację ma natomiast apelujący, że w ustaleniach faktycznych wyroku brak faktów i na ich potwierdzenie dowodów potwierdzających, że oskarżony T. N. dokapitalizując spółkę (...) SA działał z zamiarem popełnienia jakiegokolwiek czynu zabronionego, w szczególności utrudnienia egzekucji wierzycieli z majątku (...) sp. z o.o. komandytowej.

Sąd I instancji nie poczynił żadnych ustaleń faktycznych co do posiadania przez oskarżonego T. N. wiedzy o kondycji finansowej (...) sp. z o.o. komandytowa, poza ustaleniem, iż w ramach objęcia udziałów w spółce (...) wyłożył kwotę 200 tys. złotych, przyjął także cyt. „ oskarżony miał

pełną możliwość uzyskania wiedzy o sytuacji majątkowej” obu spółek, a mimo to w dniu 2 lipca 2015r. podpisał umowę użytkowania na akcjach (...) SA . Dalej sąd I instancji (k. 22 motywów) wywodził wnioski cyt. „ w świetle wyjaśnień tego oskarżonego i jednoczesnym braku jakichkolwiek dowodów potwierdzających, że oskarżony ten został wtajemniczony przez współsprawców, bądź z innych źródeł miał pełną świadomość i wiedzę w zakresie celu, jakiemu umowa ta ma finalnie służyć...”, tj. sąd przyznał brak dowodów potwierdzających świadome działanie oskarżonego T. N. w celu udaremnienia wykonania konkretnego orzeczenia sądowego.

Sprzecznie do powyższych wniosków, z niezrozumiałych powodów sąd meriti przypisał oskarżonemu N. działanie w formie pomocnictwa do udaremnienia

orzeczenia
sądowego,
zapominając, że
wedle definicji z
art. 18 § 3
kk pomocnictwo
to świadome i
celowe działanie
sprawcy, który w
zamiarze, aby inna
osoba dokonała
konkretnego czynu
zabronionego,
swoim zachowaniem
ułatwia jego
popęlnienie, w
szczególności
dostarczając
narzędzie, środek
przewozu, udzielając
rady lub informacji;
odpowiada za
pomocnictwo także
ten, kto wbrew
prawnemu,
szczególnemu
obowiązкови
niedopuszczenia do
popęlnienia czynu
zabronionego swoim
zaniechaniem
ułatwia innej osobie
jego popęlnienie.

Nie znajdując w
istocie dowodów
potwierdzających
działanie
oskarżonego T. N. w
formie pomocnictwa
do przypisanego
mu udaremnienia
orzeczenia
sądowego tak w
zamiarze
bezpośrednim jak i
ewentualnym sąd I
instancji ostatecznie
konstatował cyt.
„Analiza

okoliczności sprawy nasuwa nieodparte wrażenie i wniosek, że oskarżony T. N. uwikłany został w przedmiotowe zdarzenie wskutek swojej naiwności i kierowany chęcią zaistnienia na rynku gospodarczym i uzyskiwania dodatkowego dochodu nie mając odpowiedniego zaplecza, a to wiedzy o mechanizmie działania tego rynku”.

Koniecznym jest tu podkreślenie, że apelujący w sprawie oskarżyciel publiczny na niekorzyść oskarżonego (w części dotyczącej pominięcia ustaleń i kwalifikacji prawnej podrobienia dokumentu z art. 270 § 1 kk), opisanych wyżej wniosków nie zakwestionował.

Reasumując powyższe wnioski stwierdzić należy, iż sąd I instancji nie wykazał, by w ustalonym stanie faktycznym oskarżony T. N. swoim działaniem dopuścił się przypisanego mu występku pomocnictwa jak w

pkt. IV dyspozycji wyroku.		
Wniosek		
o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżanego od przypisanego mu zarzutu względnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zasadny okazał się wniosek o zmianę wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu. Uzasadnia to brak ustaleń faktycznych i wskazania potwierdzających je dowodów dla uznania, że opisane w pkt. IV dyspozycji działanie oskarżonego T. N. wypełniło ustawowe znamiona przypisanego mu występku z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 300 § 2 kk w formie współsprawstwa czy pomocnictwa		

<p>kwalfikowanego z art. 18 § 3 kk.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>apelacji prokuratora</p> <p>1. obrazę przepisu prawa procesowego art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. polegającą na jednoczesnym skazaniu oskarżonego G. K. za czyn opisany pkt. I wyroku i warunkowym umorzeniu postępowania wobec T. N. za czyn opisany w pkt. IV części dyspozytywnej orzeczenia, będących tożsamym zdarzeniem historycznym w rozumieniu art. 1 § 1 k.k. wskazanym w pkt. I i pkt. IV części wstępnej wyroku i jednoczesnym uniewinnieniu G. K. w pkt. V zaskarżonego wyroku od zarzucanego mu czynu wskazanego w pkt. IV części wstępnej orzeczenia, co powoduje sprzeczność w treści orzeczenia skutkującą niemożnością jego wykonania, stanowiąc tym samym bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

przepisie art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k.;

2.nadto, kierując się zasadą ostrożności procesowej:

do oskarżonego G. K.:

II. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony G. K. nie dokonał zrzucanych mu przestępstw wskazanych w punktach od II do VI części wstępnej wyroku, bowiem w przedsiębiorstwach (...) Sp. z o.o. Spółka Komandytowa i S.A, pełnił jedynie funkcję „prokurenta”, co zdaniem Sądu I instancji nie pozwala na przypisanie mu przestępstw „indywidualnych” kwalifikowanych z art. 301 § 1 k.k., art. 300 § 2 k.k., art. 586 k.s.h i art. 523 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe, które to występki mogą popełnić wyłącznie podmioty wskazane w ustawie, w szczególności członkowie zarządów spółek prawa handlowego, i infine przestępstwa z art. 218 § 1a k.k., bowiem oskarżony

ten w błędnych ustaleniach sądu nie wykonywał czynności z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, podczas gdy całość materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że to właśnie ten oskarżony faktycznie zarządzał spółką komandytową i akcyjną (...) i podejmował decyzje zarówno gospodarcze jak i z zakresu prawa pracy, co przy uwzględnieniu normy art. 308 k.k. i art. 21 § 2 k.k. pozwala na przypisanie mu odpowiedzialności karnej za rzeczony przestępstwa;

nadto wobec oskarżonych T. N. i G. K. zarzut

III. obraży przepisu prawa materialnego art. 270 § 1 k.k. poprzez wyrażenie błędnego poglądu prawnego, że umyślne złożenie podpisu przez oskarżonych pod dokumentami:

„umowa użytkowania na akcjach (...) SA" oraz co do G. K. również „księga akcyjna (...)

	SA", opatrzonymi datą wsteczną nie jest fałszerstwem dokumentu;		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Ad. 1.</p> <p>Istotnie, sąd I instancji popadł w sprzeczność przyjętej koncepcji skazania i uniewinnienia oskarżonego G. K. (w pkt . I i V dyspozycji wyroku), co też przyznał w pisemnych motywach, wskazując dokonanie nowego opisu czynu w odniesieniu do czynu IV części wstępnej wyroku i i tym samym w istocie błędność natury redakcyjnej orzeczenia uniewinniającego tego oskarżonego od czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej wyroku (sekcja 12 motywów). Tak sformułowany wyrok, co do istoty sprzeczny, nie mógłby być wykonany w</p>			

rozumieniu art. 439 § 1 pkt. 7) kpk.

Skoro sąd I instancji dokonał modyfikacji opisu czynu z punktu IV części wstępnej, to przytoczone omówienie pomyłki sądu I instancji skutkuje w postępowaniu apelacyjnym zmianą redakcyjną punktu V dyspozycji przez wyeliminowanie dotyczącego określenia tej części rozstrzygnięcia „Z art. 270 § 1 kk i art. 300 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk”.

Ad. 2

Nie sposób się zgodzić w pozostałym podniesionym przez apelującego zakresie „ z ostrożności procesowej” oparcia wyroku o błędne ustalenia faktyczne, polegające na przyjęciu, że oskarżony G. K. nie dokonał zrzucanych mu przestępstw wskazanych w punktach od II do VI części wstępnej wyroku, bowiem w przedsiębiorstwach (...) Sp. z o.o. Spółka Komandytowa i S.A, pełnił jedynie funkcję „prokurenta”.

Abstrahując od skromności argumentacji prokuratora zważywszy na zakres przedmiotowy tej części apelacji stwierdzić należy, iż u podstaw tego zarzutu tkwi błędne przekonanie apelującego prokuratora co do 4-ch podstawowych faktów sprawy.

Mianowicie po pierwsze, wobec jednoznacznego brzmienia aktu notarialnego umowy spółki akcyjnej (...) z dnia 27.02.2015r. (k. 4274 i nast.) nie może podlegać kwestionowaniu, iż oskarżony G. K. nie brał formalnego udziału w akcie zawiązania i statutu tej spółki, uczynił to wyłącznie stawający przed notariuszem C. K. działając w imieniu własnym i (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W..

Po drugie, oskarżony G. K. nie pełnił nigdy funkcji prokurenta (...) SA lecz był jej prezesem.

Po trzecie, nie ulega wątpliwości,

iż oskarżony G. K. w dacie zarzucanych mu czynów II,III, IV, V i VI-go w spółce (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. nie pełnił żadnych funkcji zarządczych, a jego prokura samoistna została odwołana w dniu 27 lutego 2015r. (k. 4206 akt). Prokurent to pełnomocnik przedsiębiorcy, w tym przypadku spółki komandytowej, umocowany wyłącznie do czynności sądowych (np. przyjmowanie oświadczeń woli, wnoszenie pozwów, ustanowienie pełnomocnictw) i pozasądowych, jakie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Jako zastępca bezpośredni działa w cudzym imieniu i na cudzy rachunek.

W takiej sytuacji oskarżony G. K. w imieniu spółki mógł składać oświadczenia woli wyłącznie w ramach prokury zgodnie z wolą jej prezesa (zarzut II), wobec nie wykonywania żadnych czynności zarządczych w spółce

komandytowej nie miał obowiązku do składania wniosku upadłość (zarzut III), wydawania ksiąg rachunkowych syndykowi (zarzut V) czy wykonywania czynności z zakresu prawa pracy (zarzut VI). Tej treści wnioski sąd I instancji wyprowadził prawidłowo.

Po czwarte, oskarżony G. K. nie był stroną umowy datowanej na 1 czerwca 2015r. użyczenia akcji spółki komandytowej oskarżonemu T. N. i przedmiotowej umowy nie zawierał, nie opatrywał swym podpisem (vide umowa t. VII k. 1223, 1228 akt).

Oskarżony podkreślał w swych wyjaśnieniach, iż w spółce komandytowej do 27 lutego 2015r. pełnił funkcje prokurenta, po tej dacie nie wykonywał żadnych czynności związanych z jej funkcjonowaniem.

W opozycji do tych wyjaśnień i opartych na nich ustaleniach wyroku apelujący przedstawił własne,

głosłowne twierdzenia, bo nie wsparte konkretnie wskazanymi dowodami (do których sąd odwoławczy mógłby się odnieść i zweryfikować), iż „całość materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że to właśnie ten oskarżony faktycznie zarządzał spółką komandytową i akcyjną (...) i podejmował decyzje zarówno gospodarcze jak i z zakresu prawa pracy,” co stosując normy art. 308 kk i art. 21 § 2 kk pozwala na przypisanie mu odpowiedzialności karnej za rzeczony przestępstwa.

Tytułem wstępu wypada wytknąć apelującemu, iż przepis art. 308 kk, dotyczy wyłącznie odpowiedzialności indywidualnej zarządcy zajmującego się prawami majątkowymi innej osoby (prawnej, fizycznej) i innych wyliczonych w tym przepisie, tylko w odniesieniu do przestępstw określonych w rozdziale XXXVI kodeksu karnego.

Zatem w badanej sprawie w rachubę mógł wchodzić wyłącznie czyn opisany w pkt. II zarzutów kwalifikowany z art. 301 kk, co do którego wobec oskarżonego G. K. zapadło orzeczenie uniewinniające (bo nie brał formalnego udziału w tworzeniu spółki (...) SA), a apelujący faktycznie nie sformułował przeciwko niemu konkretnych zarzutów, podlegających uwzględnieniu.

Rzeczowo nie wyłożył też apelujący, dlaczego przywołał tu także przepis art. 21 § 2 kk (Jeżeli okoliczność osobista dotycząca sprawcy, wpływająca chociażby tylko na wyższą karalność, stanowi znamię czynu zabronionego, współdziałający podlega odpowiedzialności karnej przewidzianej za ten czyn zabroniony, gdy o tej okoliczności wiedział, chociażby go nie dotyczyła.)

Sąd I instancji nie poczynił ustaleń co do faktu, że to oskarżony G. K. faktycznie

wykonywał
czynności zarządcze
w spółce
komandytowej (...).
Oskarżony G. K.
natomiast do 24
listopada 2015r.
pełnił funkcję
Prezesa Zarządu
spółki (...) S.A. z
siedzibą w W., kiedy
to złożył rezygnację
(k. 4303 akt).

Dążąc do
zakwestionowania
tych ustaleń
faktycznych wyroku
apelujący powołuje
się na podeszły
wiek prezesa spółki
komandytowej C. K.
(w dacie wniesienia
aktu oskarżenia 73
lata) i hasłowo
ocenę całokształtu
materiału
dowodowego,
ocenionego na
zasadach
doświadczenia
życiowego. W tej
argumentacji
apelujący nie
wymienił choć
jednego dowodu,
błędnie też powołał
się na „zasady
doświadczenia
życiowego” skoro
przepis art. 7 kpk
definiuje kryterium
ocenne „ wskazań
wiedzy i
doświadczenia
życiowego”.

Wypada w tej
części motywów
przypomnieć

apelującemu, iż akta sprawy liczą aż 23 tomy, zawierają bardzo obszerny materiał dowodowy i to nie rzeczą sądu odwoławczego jest poszukiwanie w nim potwierdzenia tez zawartych w apelacji stron. W tym przypadku apelację wywiódł podmiot fachowy (prokurator), od którego należy wręcz wymagać precyzyjnego uzasadnienia zarzutów apelacyjnych, w tym wskazania dowodów na których opiera konkretny zarzut, np. dowodów pominiętych przez sąd I instancji czy zdaniem apelującego wadliwie przezeń ocenionych i przez to błędnie uznanych za nieprzydatne. Rolą sądu odwoławczego jest weryfikacja tych zarzutów w kontekście wskazanych dowodów sprawy a nie poszukiwanie szczegółowego uzasadnienia dla apelacji prokuratora.

Ad.3

Także podniesiony zarzut obrazy prawa materialnego art.

270 § 1 kk
nie zasługuje na
uznanie. Słusznie
sąd I instancji
wykluczył w
działaniu
oskarżonego G. K.
wystąpienie
ustawowych
znamion tego
przepisu.

Księga akcji
imiennych i
świadcstw
tymczasowych (...)
Spółka Akcyjna
opatrzona datą
1.07.2015r. została
podpisana przez
oskarżonego G.
K. jako podmiot
uprawniony, zatem
nie została w żaden
sposób podrobiona
czy przerobiona.

Skoro ponadto
wedle prawidłowych
ustaleń
zaskarżonego
wyroku do
podpisania umowy
użyczenia akcji
doszło w dniu 2 lipca
2015r., to w dacie
podpisania tej księgi
akcji według stanu
na 1 lipca 2015r.
ujęcie w niej umowy
użyczenia akcji nie
odpowiadało
realiom faktycznym,
mającym znaczenie
prawne, stąd w
rachubę mogłyby
wchodzić
rozważania nad
wypełnieniem przez
oskarżonego

znamion art. 271 §1
kk, bo w tej dacie
oskarżony czynności
wobec księgi akcji
podejmował jako
prezes spółki (...)
Spółka Akcyjna.

Stoi temu jednak na
przeszkodzie treść
apelacji
prokuratora, który
w tym zakresie
zarzutu nie podniósł,
zaś sąd odwoławczy
rozpoznaje apelację
oskarżyciela
publicznego na
niekorzyść
oskarżonego, będąc
związany nie tylko
kierunkiem apelacji
ale i treścią zarzutów
(art. 433 § 1 kpk i
art. 434 § 1 pkt. 1) i 2)
kpk) .

Przedmiotowa
umowa użyczenia
akcji datowana w
nagłówku na 1
czerwca 2015r.
została przez strony
tej umowy (C. K.
i T. N.) faktycznie
podpisana w dniu
2 lipca 2015r.
To oświadczenie
woli pochodzi od
stron umowy, jest
pozbawione
ingerencji osób
trzecich przez
przerobienie tj.
zmianę treści
pierwotnej, zatem w
zarzucanym czynnie
brak czynności
sprawczych
potwierdzających

wypełnienie
ustawowych art. 270
§ 1 kk w
postaci podrobienia
czy przerobienia
dokumentu.

Dokument ten od
powstania w formie
projektu (następnie
podpisanego przez
strony umowy) był
sformułowany z datą
1 czerwca 2015r.

Wbrew
twierdzeniom
apelującego,
dokonana w
uzasadnieniu
wyroku (w sekcji 9)
wykładnia art. 270
§ 1 kk pozostaje
prawidłową.

W odniesieniu do
czynu przypisanego
oskarżonemu T. N.
w pkt. IV dyspozycji
wyroku apelujący na
niekorzyść
prokurator
zaakceptował
pominięcie w opisie
czynu przypisanego
(w porównaniu
do zarzucanego)
wyeliminowanie
zarzucanej
oskarżonemu
czynności sprawczej
opatrzenia z datą
wsteczną księgi
akcyjnej (...) SA.

Wniosek

1. o uchylenie
zaskarżonego
wyroku co do
obu oskarżonych, w

zasadny

częściowo zasadny

<p>trybie określonym w art. 439 § 1 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu do ponownego rozpoznania</p> <p>2. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu do ponownego rozpoznania.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>1. Z przyczyn wskazanych w sekcji 3.2</p> <p>2. Wobec braku przesłanek z art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 454 kpk jak też braku konieczności przeprowadzenia przewodu sądowego w całości.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Rozstrzygnięcie w pkt. V dyspozycji wyroku uniewinniające oskarżonego G. K. od czynów zarzucanych w pkt. II, III, V, VI zarzutów, opisanych w części wstępnej wyroku.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Nieskuteczna apelacja prokuratora na niekorzyść tego oskarżonego.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Oskarżonego T. N. uniewinniono od przypisanego mu czynu, opisanego IV dyspozycji zaskarżonego wyroku.</p> <p>Z redakcji punktu V dyspozycji dot. oskarżonego G. K. wyłączono sformułowanie z art. 270 § 1 kk i art. 300 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p> <p>Dokonano zmiany redakcyjnej opisu czynu przypisanego oskarżonemu G. K. pkt. I dyspozycji wyroku przez wyeliminowanie działania wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz czynności sprawczej podpisania opatrzonego datą wsteczną dokumentu w postaci umowy użytkowania na akcjach (...) SA-skoro oskarżony jej nie podpisał.</p>		
Zwięźle o powodach zmiany		
Z powodów opisanych w sekcjach 3.1, 3.2 i 3.3		

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania			

<p>prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III. IV</p>	<p>III. wobec skazania zasądzono od oskarżonego G. K. 1/5 części wydatków sądowych postępowania apelacyjnego w tym wymierzono oskarżonemu – na podstawie art.8 w zw. z art.2 ust.1pkt.3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r./tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm./180 złoty opłaty za to postępowanie,</p> <p>IV. na podstawie art. 636 § 1 i 2 kpk w pozostałym zakresie, dotyczącym nie uwzględnionej apelacji prokuratora</p>	

	związane z nią koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym ponosi Skarb Państwa.
7. PODPIS	
SSO Ewa Rusin	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony G. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie skazujące w pkt. I, II i III dyspozycji wyroku		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana
0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego T. N.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie sprawstwa i zawinienia oraz zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		

#	Uchylenie	#	zmiana
0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wszystkie rozstrzygnięcia wyroku		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana